

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουλίου 2014 — CW κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-516/13)

(2014/C 351/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: CW (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Tekari, avocat)

Καθού-εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2013/409/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα-ενάγουσα·
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταβολή ποσού εκατόν χιλιάδων ευρώ για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και την αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πέραν των δικαστικών του εξόδων, στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από μη ύπαρξη νομικής βάσεως, καθόσον, στηριζόμενη σε λόγο άσχετο με τον προβλεπόμενο στο άρθρο 1 της αποφάσεως 2011/72/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾, επί του οποίου θεμελιώνεται νομικώς, η απόφαση 2013/409/ΚΕΠΠΑ ⁽²⁾ στερείται νομίμου ερείσματος.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, καθόσον τα επιβληθέντα στην προσφεύγουσα-ενάγουσα περιοριστικά μέτρα αποτελούν αδικαιολόγητο περιορισμό του δικαιώματός της ιδιοκτησίας.

⁽¹⁾ Απόφαση 2011/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 28, σ. 62).

⁽²⁾ Εκτελεστική απόφαση 2013/409/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 204, σ. 52).

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Ιουλίου 2014 — CW κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-224/14)

(2014/C 351/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: CW (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Tekari, avocat)

Καθού-εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2014/49/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα-ενάγουσα·

- να κρίνει ότι, συνεπεία της ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα θεωρείται ως μηδέποτε εγγραφείσα στους καταλόγους των προσώπων τα οποία αφορά η δέσμευση κεφαλαίων και το όνομά της δεν θα αναφέρεται σε καμία πράξη ή απόφαση του Συμβουλίου ως αποτελούσα το αντικείμενο μέτρου δεσμεύσεως κεφαλαίων·
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταβολή του ποσού των εκατό χιλιάδων ευρώ ως ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα, τα οποία πρέπει να καθορισθούν κατά δίκαιη κρίση, λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως των διαδικιών και του φόρτου εργασίας τον οποίο συνεπάγεται η διαχείριση τέτοιας δικογραφίας.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από μη ύπαρξη νομικής βάσεως της αποφάσεως 2014/49/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾, καθόσον στηρίζεται σε λόγο άσχετο με τον προβλεπόμενο στο άρθρο 1 της αποφάσεως 2011/72/ΚΕΠΠΑ ⁽²⁾ και καθόσον, εν πάση περιπτώσει, η απόφαση 2011/72/ΚΕΠΠΑ, η οποία αποτελεί το νομικό της έρεισμα, δεν συνάδει προς το ευρωπαϊκό δίκαιο που διέπει την επιβολή στοχευμένων κυρώσεων.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, καθόσον τα επιβληθέντα στην προσφεύγουσα-ενάγουσα περιοριστικά μέτρα αποτελούν αδικαιολόγητο περιορισμό του δικαιώματός της ιδιοκτησίας.

⁽¹⁾ Απόφαση 2014/49/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 28, σ. 38).

⁽²⁾ Απόφαση 2011/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 28, σ. 62).

Προσφυγή-αγωγή της 20ής Ιουνίου 2014 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΙΤ

(Υπόθεση T-481/14)

(2014/C 351/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Λουξεμβούργο) και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ε. Σιούτη και Μ. Σφυρή, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Καινοτομίας και Τεχνολογίας (ΕΙΤ)

Αιτήματα των προσφυγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του καθού-εναγομένου περί αναθέσεως της συμβάσεως στο πλαίσιο προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες με έγγραφο του καθού-εναγομένου της 11ης Απριλίου 2014, καθώς και όλες τις σχετικές αποφάσεις που εξέδωσε το καθού-εναγόμενο μεταγενέστερα, περιλαμβανομένης της αποφάσεως να αναθέσει τη σύμβαση στον ανάδοχο (η οποία δεν κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες),
- να ακυρώσει την από 25 Απριλίου 2014 απόφαση του διευθυντή του ΕΙΤ να μη γνωστοποιήσει τη σύνθεση της επιτροπής αξιολογήσεως,
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει στις προσφεύγουσες-ενάγουσες αποζημίωση ύψους 158 430,40 ευρώ για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν από την απώλεια της ευκαιρίας να τους ανατεθεί το αντικείμενο της συμβάσεως στο πλαίσιο προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών,
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα, καθώς και στις λοιπές δαπάνες και έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.